

Martin Lönnebo:

Vår epoks andliga uppgift – att förnya språket

Vi spejar båda efter Kristi fotspår, för vi är övertygade om att han vandrar i vårt land, så som han gjorde förr efter stränderna vid Genesarets sjö. Många fler än vad vi tror söker efter fotspåren, går efter dem och söker att berätta om sin tro, men vi saknar ett gemensamt förståeligt språk.

Det är om detta Harrys bok handlar, men även om början till en ny förståelse, i orden och bortom orden. Det är kanske vår epoks stora andliga uppgift att förnya *språket* för den stora, allomfattande andliga verkligheten, som ju både troende och icke troende delar, *ty i honom är det vi lever, rör oss och är till*, som Paulus säger på Areopagen.

Vi är skapade till mystiker. Jag är övertygad om att ingen saknar andliga upplevelser, men väl språk för att beskriva dem. För att bruka en bild som det brinnande hjärtat Frank Mangs – från Österbotten – har gett oss: Gudsbilden är som ett sovande barn i alla människor. Andlighetens framtid är att vårda och nära detta barn.

Detta språk är det viktigaste, och det som vi var och en framför allt behöver utveckla. Då skapas en befriande och mogen andlighet, som gör oss mer mänskliga, som leder till gemenskap och fred mellan folken och glädje för all naturen. Det är detta jag främst hoppas på för Nordens del. Vägen inåt är den enda säkra vägen utåt.

Den viktigaste metoden är en öppen respektfull dialog mellan människor inom och utom kristen tro – och i det egna hjärtat. Om hur dialogen mellan människor sakta växer fram får ni läsa i denna bok. Det är inspirerande. Vi följer Harry Månsus på hans egen andliga resa mot allt mer öppna gränser. Jag tror att han har gjort samma erfarenhet som jag själv, att ju mer man öppnar sig mot andra, desto större blir Gud. Man upptäcker nya källor i sin egen kristna tradition.

Ett utdrag ur Martin Lönnebos förord till boken.